

Nr 194.

Godkänd av första kammaren den 11 maj 1932.

Godkänd av andra kammaren den 11 maj 1932.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående beredande av rätt till s. k. rekreationsresor för viss personal vid försvarsväsendet med tjänstgöringsort i Boden.

(Statsutskottets utlåtande nr 72.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 16 mars 1932 dagtecknad proposition, nr 229, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att rätt till företagande av vissa rekreationsresor mot nedsatt avgift enligt enahanda grunder, som stadgats i Kungl. Maj:ts brev den 1 november 1929 angående sådan rätt för viss i Boden tjänstgörande personal, må beredas dels pensionerad personal i arvodesbefattning vid försvarsväsendet med tjänstgöringsort i Boden, dels ock underbefäl, som räknar minst fyra anställningsår vid truppförband i Boden.

Såsom departementschefen erinrat, avsåg rätten att komma i åtnjutande av nedsättning i resekostnaderna till en början allenast officerare och underofficerare jämte vederlikar med beställning på aktiv stat vid de tre passagetruppförbanden Norrbottens regemente, Bodens artilleriregemente och Norrbottens artillerikår. Beslut härom fattades vid 1925 års riksdag i syfte att utgöra ett led i åtgärderna att underlätta rekryteringen av officers- och underofficerskårerna vid nämnda truppförband. Sedermera har i enlighet med särskilda av riksdagen åren 1929 och 1931 fattade beslut rätt till färd mot viss nedsatt avgift (s. k. rekreationsresor) tillerkänts dels samtliga officerare och underofficerare jämte vederlikar på aktiv stat med förläggningsort i Boden samt till övergångsstat tvångsvis överförda beställningshavare, vilka förordnats att i Boden uppehålla befattningar, som enligt gällande organisation skola bestridas av pensionerad personal, eller eljest tagas i anspråk för ständig tjänstgöring i Bo-

den, dels ock i Boden ständigt tjänstgörande extra ordinarie tjänstemän vid lantförsvaret, vilkas avlöning m. fl. förmåner utgår enligt kungörelsen den 22 juni 1928 (nr 215), ävensom sådan i Boden ständigt tjänstgörande kvinnlig sjukvårds- och ekonomipersonal, som avses i 4 kap. av nämnda kungörelse.

Riksdagen har icke kunnat undgå att finna, hurusom förmånen av s. k. rekreationsresor givits en omfattning, som från början knappast varit avsedd eller med det åsyftade ändamålet helt överensstämmande. Uppmärksammas må, att varje av riksdagen beslutad utvidgning av sagda förmån städse medfört nya krav från andra personalkategorier, som ansett sig äga lika stor rätt att komma i åtnjutande av densamma. Vidare är att märka, att några enhetliga bestämmelser beträffande förutsättningarna för åtnjutande av sagda resekostnadsförmån icke finnas, utan riksdagen har måst fatta sina beslut efter prövning av omständigheterna i varje föreliggande fall. Vid angivna förhållanden och då det icke bör lämnas ur sikte att jämväl annan personal såväl vid som utom försvarsväsendet med lika stort fog kan göra anspråk på ifrågavarande förmån, torde ett fortgående på den inslagna vägen icke för närvarande vara tillrådligt. Riksdagen har därför ansett sig icke kunna bifalla Eders Kungl. Maj:ts proposition.

Riksdagen vill emellertid framhålla, att, därest en ytterligare utvidgning av rätten till rekreationsresor anses böra ske, utredning dessförinnan torde böra verkställas beträffande såväl den omfattning, desamma lämpligen böra erhålla som ock i vad mån biljettprisnedsättningen medför kostnadsökning för statens järnvägar.

Under åberopande av det anförda får riksdagen anmäla, att Eders Kungl. Maj:ts proposition icke av riksdagen bifallits.

Stockholm den 11 maj 1932.

Med undersätlig vördnad.